

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 28 september 1998;

Gelet op het ministerieel besluit van 19 oktober 1998 houdende vaststelling van de ontwerprijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 juni 1999,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn artistieke, historische, socio-culturele en wetenschappelijke waarde:

- als monument:

Het voormalig anatomisch theater, gelegen te Leuven (Leuven), Minderbroedersstraat ;

bekend ten kadaster:

Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 50M(DEEL).

Wegens zijn historische en wetenschappelijke waarde:

- als monument:

De toegangspoort tot de voormalige botanische tuin, gelegen te Leuven (Leuven), Minderbroedersstraat ;

bekend ten kadaster:
Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 50M(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:
- als monument:
Het voormalig huis van Ophem, gelegen te
Leuven (Leuven), Minderbroedersstraat 50;
bekend ten kadaster:
Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummers 49N(DEEL), 50K.

Wegens zijn historische en socio-culturele waarde:
- als monument:
Het voormalig beeldhouwersatelier Frans Vermeulen, gelegen te
Leuven (Leuven), Minderbroedersstraat ;
bekend ten kadaster:
Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 49N(DEEL).

Art. 2.

De **artistieke** waarde van het voormalig anatomisch theater wordt als volgt omschreven:
het betreft een bijzonder kwaliteitsvol amfitheatergebouw waarvan de uitwendige architectuur met de kleurrijke bak- en zandsteencombinatie, het discrete verticale en horizontale lijnenspel, de hoekmarkeringen en steekbogige bandomlijstingen, een sober en harmonieus omhulsel vormt voor een rijkelijk interieur. Hier onderscheidt de binneninrichting zich door een geraffineerd decoratief programma dat culmineert in het sierlijke stucdecor van het koepelgewelf.

De **historische**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde van het voormalig anatomisch theater wordt als volgt omschreven:

ontworpen door Jacobus-Antonis Hustin (1731-1812) - een architect die voornamelijk in Leuven en omgeving zeer actief was - vormt het gebouw voor België typologisch een zeldzaam en gaaf bewaard voorbeeld van een 18de-eeuwse ontleedkamer, geconcipieerd als een amfitheater op achthoekige plattegrond en stilistisch getuigend voor de overgangsfase classiserende laatbarok-/Lodewijk XV-stijl.
Het blijkbaar iets later gedateerde bijgebouw, tevens de toegang tot het anatomisch theater, is gemarkeerd door een fraai gedetailleerde hardstenen spiegelboogvormige deuromlijsting in Lodewijk XV-stijl.

De **socio-culturele** waarde van het voormalig anatomisch theater wordt als volgt omschreven:

tussen 1887 en 1894 dienstdoend als atelier voor de Belgische sociaal-realistische kunstenaar Constantin Meunier (1831-1905), kwamen van deze beeldhouwer in het gebouw een aantal belangrijke werken tot stand die nog steeds niet alleen in eigen land maar ook buiten de grenzen grote faam genieten. Ook hierdoor bezit het amfitheater een onmiskenbare documentaire waarde.

De **wetenschappelijke** waarde van het voormalig anatomisch theater wordt als volgt omschreven:

in 1744 in opdracht van de universiteit opgetrokken als "ontleedkamer" en toen fungerend als leslokaal voor anatomische proefnemingen, weerspiegelt het gebouw de toenmalige ontwikkelingen binnen de medische wetenschap die - onder impuls van Vesalius - vanaf de 16de eeuw het belang zou erkennen van het praktijkgericht onderzoek.

De **historische**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde van de toegangspoort tot de voormalige botanische tuin wordt als volgt omschreven:

gebouwd naar een ontwerp van de gerenommeerde architect Laurent-Benoît Dewez (1731-1812), één van de wegbereiders en belangrijkste vertegenwoordigers van het classicisme in België, betreft het hier een imposante hardstenen toegangspoort in Lodewijk XVI-stijl. Met haar imponerende portiekstructuur, gevormd door de brede rondboog tussen Ionische pilasters onder een zware frontonbekroning, vertegenwoordigt deze poort een belangrijke schakel in het bouwverloop van de Minderbroedersstraat.

De **wetenschappelijke** waarde van de toegangspoort tot de voormalige botanische tuin wordt als volgt omschreven: opgetrokken in 1771, is de monumentale toegangspoort het enige overblijfsel van de eerste kruidentuin die door de universiteit ten behoeve van het wetenschappelijk botanisch en geneeskundig onderzoek werd aangelegd. Aldus bezit de poort ontegensprekelijk ook een belangrijke documentaire waarde.

De **historische**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde van het voormalig huis Van Ophem wordt als volgt omschreven: representatief voorbeeld van stadswoning, opklimmend tot de 17de eeuw en oorspronkelijk toebehorend aan de patriciërsfamilie Van Ophem die hier een uitgestrekt terrein bezat. Opgetrokken in traditionele bak- en zandsteenstijl, met twee bouwlagen en huidige voorgevel met later gewijzigde ordonnantie, illustreert dit pand goed het toenmalige type breedhuis gevat tussen twee zijuitgevels. Ondanks de inwendige verbouwingen - op het nog bewaard gebleven originele kapegebinte na - gaat het hier om een gave getuige en meteen ook één van de oudst bewaarde restanten van privé-architectuur in deze straat.

De **historische**, meer bepaald de architectuurhistorische waarde van het voormalig beeldhouwersatelier Frans Vermeylen wordt als volgt omschreven:

door zijn volume en opstand vormt dit gebouw typologisch en documentair een belangrijk voorbeeld van beeldhouwersatelier, dat in 1877 speciaal voor de kunstenaar Frans Vermeylen (1824-1888) werd ontworpen door de architect Joseph-Louis Loos (1853-1929). Met zijn imposante ruimtes op U-vormige plattegrond, zijn contrasterend coloristisch materiaalgebruik - hout, bak-, hard- en natuursteen - en zijn specifieke vormen taal in de uitwerking van de gevelfronten, vertegenwoordigt het atelier een uitgesproken voorbeeld van eclectische architectuur met neorenaissancistische kenmerken.

De **socio-culturele** waarde van het voormalig beeldhouwersatelier Frans Vermeylen wordt als volgt omschreven:

als atelier van de internationaal befaamde beeldhouwer Frans Vermeulen, vanaf 1888 in gebruik genomen door diens zoon Frantz Vermeulen en de beeldhouwer Eugène Arnouts, behield dit complex als werkplaats voor opeenvolgende generaties beeldhouwers haar oorspronkelijke functie tot de jaren 1920-1930. Aldus wint de betekeniswaarde van het gebouw duidelijk nog aan relevantie.

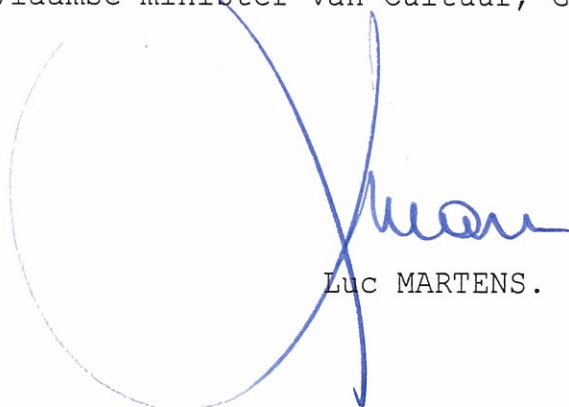
Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

- 8 JULI 1999

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS.